

dodirne tačke zajedničkog srpsko-slovačkog kulturnog prostora, kao i specifičnost koja proistiće iz konteksta slovačko-slovačkog sagledavanja i poimanja takve stvarnosti.

U duhu ove moderne slikarke, vi ste prostor njene Galerije otvorili i za mlađe umetnike. Prošle godine se u Galeriji Zuzke Medvedove održalo jubilarno, deseto Bijenale slovačkih akademskih slikara. Kontinuitet održavanja Bijenala svakako daje bolji uvid u nova strujanja u slovačkom slikarstvu. Kakvo je ono danas?

PAVEL ČANJI: Ljudi okupljeni oko galerije *Zuzka Medvedova* a posebno najveći poznavalac likovne umetnosti Slovaka u Srbiji, Vladimir Valentik – Vali, veoma su dobro postavili strategiju rada Galerije. Prionulo se sredi-

vanju Zuzkine zaostavštine. Na samom početku bilo je potrebno većinu radova restaurirati, očistiti i srediti. Tako se izdvojila jedna količina radova, koja uspešno reprezentuje Medvedovu u vidu stalne ekspozicije, kao i formom manjih tematskih izložbi. Veoma bitna odluka da se u prostoru Galerije organizuje i prikaz savremenog slovačkog stvaralaštva, pokazala se uspešna. To je potvrđilo i 10. Bijenale slovačkih akademskih umetnika, koje je okupilo 27 autora sa 45 radova. I ova izložba, kao i mnoge pre, pokazuje na univerzalnost likovnog izraza, ali i fine nijanse, koje proističu iz sopstvene slovačke kulture. Galerija *Zuzka Medvedova* pripeđuje tokom godine i nekoliko samostalnih izložbi i otvorena je za saradnju sa svima, što potvrđuje i činjenica da je do sada, za 20 godina, realizovano 77 izložbi. Bitno je apostrofirati da Galerija ne koristi budžetska sredstva, uglavnom se finansira preko projekata.

